

Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság

6.Bf.253/2022/20.

A Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság a Budapesten 2023. január 18. napján megtartott nyilvános ülésen meghozta a következő

ítéletet:

Az emberölés bűntettének kísérlete miatt Terhelt1 vádlott ellen folyamatban lévő büntetőügyben a Budapest Környéki Törvényszék 2022. június 17. napján kihirdetett 11.B.13/2022/33. számú ítéletét megváltoztatja.

A vádlottal szemben kiszabott szabadságvesztés büntetést 6 (hat) év 6 (hat) hónap börtönbüntetésre enyhíti.

A vádlottat összesen 334.532 (háromszázharmincnégyezer-ötszázharminckettő) forint bűnügyi költség megfizetésére kötelezi.

Egyebekben az elsőfokú bíróság ítéletét helybenhagyja.

A vádlott által az elsőfokú ítélet kihirdetésétől a mai napig letartóztatásban töltött időt a kiszabott szabadságvesztésbe beszámítja.

A másodfokú eljárás során felmerült 31.200.- Ft (harmincegyezer-kettőszáz) forint bűnügyi költséget az állam viseli.

I n d o k o l á s

[1] A Budapest Környéki Törvényszék a 2022. június 17. napján kihirdetett 11.B.13/2022/33. számú ítéletével Terhelt1 vádlottat bűnösnek mondta ki a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés bűntettének kísérletében, ezért 10 év börtön fokozatú szabadságvesztésre és 6 év közügyektől eltiltásra ítélte. Úgy rendelkezett, hogy a vádlott legkorábban a szabadságvesztés kétharmad részének kitöltését követő napon bocsátható feltételes szabadságra. A vádlott által őrizetben és letartóztatásban töltött időt a szabadságvesztés tartamába beszámítani rendelte. Rendelkezett az eljárás során lefoglalt bűnjelekről, melyek közül az elkövetés eszközének elkobzását rendelte el, míg a további tárgyak kiadásáról, illetve megsemmisítéséről rendelkezett. A bűnjeljegyzék 6. sorszám alatti kamerafelvételnek az iratok mellékleteként történő kezelését rendelte el. A törvényszék kötelezte a vádlottat 323.918 forint bűnügyi költség megfizetésére.

[2] A tárgyaláson az ügyész a kihirdetett ítéletet tudomásul vette. A vádlott és védője egyaránt a tényállás téves megállapítása és a bűnösség megállapítása miatt jelentettek be fellebbezést.

[3] A Fővárosi Fellebbviteli Főügyészség a BF.231/2022/10. számú átiratában utalt arra, hogy a felülbírálat az ügyben a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság a bizonyítási eljárás során a perrendi szabályokat megtartotta, eleget tett ügyfelderítési kötelezettségének. Az ítélet történeti tényállása megalapozott. Észrevételezte, hogy a bűnügyi nyilvántartás a vádlottra vonatkozóan a Nagykáta Járásbíróság 8.B.69/2014/17. számú elítélésére vonatkozó adatokat már nem tartalmazza, ugyanakkor szerepel benne, miszerint Terheltlt a Nagykáta Járásbíróság 3.Bpk.192/2019/2. számú, 2019. július 10-én kelt és 2019. augusztus 21-én jogerőre emelkedett határozatával felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt 160 óra közérdekű munka büntetésre ítélte, melyet szabadságvesztés büntetésre változtattak át. A fenti adatok tekintetében az ítélet személyi körülmények részét a másodfokú ügyészség pontosítani indítványozta. A fellebbviteli főügyészség álláspontja szerint a vádlott bűnösségére levont következtetés okszerű, a cselekmény minősítése törvényes. Az elsőfokú bíróság a büntetéskiszabási körülményeket megfelelően tárta fel, és nyomatékosan értékelte, hogy a korábban hasonló cselekmény miatt kiszabott büntetés a célját nem érte el. Ezért indokolt volt a büntetési tétel középértékében meghatározni a szabadságvesztés tartamát. Indítványozta, hogy a Fővárosi Ítéltábla a Budapest Környéki Törvényszék ítéletét – a tényállás személyi részének pontosításával – a Be. 605. § (1) bekezdése alapján hagyja helyben.

[4] A védő a Fővárosi Ítéltáblánál előterjesztette fellebbezése írásbeli indokolását, amelyben védence jogos védelem miatt felmentés érdekében bejelentett fellebbezését fenntartva, részletes indokolását a kiszabott büntetés enyhítése érdekében fejtette ki. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság az enyhítő körülményeket nem, vagy nem a súlyuknak megfelelően vette figyelembe, így nem értékelte a vádlott egészségügyi állapotát, különös figyelemmel az ítéletben is rögzített közepesen súlyos, kevert személyiségzavart. Ez a személyiségzavar ugyan a vádlott beszámítási képességét nem érintette azonban enyhítő körülményként figyelembe kell venni. Utalt arra, hogy az elsőfokú bíróság védence ténybeli beismerését, valamint a sértetti közrehatást szintén nem értékelte. Álláspontja szerint releváns körülmény az, hogy a sértett a már távozóban lévő, tehát a vita lezárultát követően a szórakozóhelyet elhagyni szándékozó vádlottat vont a vita lezárultát követően a szórakozóhelyet elhagyni szándékozó vádlottat vont ismételt felelősségre. Utalt még arra,

hogy a korábbi, a zsebkés használatával történő elkövetés több mint tíz évvel ezelőtt történt, az már értékelésre kerülhet a többszörösen büntetett előélet körében, azon túlmenően azonban csak csekélyebb mértékben lehet figyelembe venni. Hivatkozott továbbá a védő az időmúlás súlyozottabb figyelembevételének szükségességére, hiszen már az elsőfokú ítélet meghozatalához képest is további időmúlás következett be.

[5] A védő a nyilvános ülésen megtartott perbeszédében az elsőfokú ítélet ellen bejelentett fellebbezését, valamint a fellebbezés indokolásában foglaltakat fenntartotta. Utalt arra, hogy eredetileg enyhítés érdekében nem lett bejelentve fellebbezés, azonban arra az esetre, ha a másodfokú bíróság részéről nem születne felmentő ítélet, szükségesnek látta a kiszabott büntetés enyhítését. Álláspontja szerint az elsőfokú bíróság nem értékelte megfelelően az enyhítő és súlyosító körülményeket, így a ténybeli beismerést, valamint a sértetti közrehatást. Utalt arra, hogy a vádlott ugyan volt már büntetve, de nem tekinthető erőszakos bűnözőnek. Ezért elsődlegesen arra tett indítványt, hogy a másodfokú bíróság védencét az ellene emelt vád alól mentse fel, másodsorban a kiszabott büntetés enyhítését kérte.

[6] A vádlott az utolsó szó jogán előadta, hogy az eddigi eljárás során a töredékét sem tudta előadni a történeteknek. Kifogásolta, hogy a 13 tanúból a bíróság csak hármat hallgatott meg, valamint, hogy hiába kérte, nem került sor vele szemben hazugságvizsgálatra. Előadta, hogy nem volt ölési szándéka, sőt semmiféle rossz szándéka sem. Aznap dolgozott, és a tapétavágó véletlenül maradt nála. Olyan rossz minőségű volt az eszköz, hogy egyébként el is dobta volna, csak véletlenül maradt nála. Amikor este leült a kocsma dohányzó részében, a fiatalok társasága ment oda hozzá és egy lány ült le mellé beszélgetni. Látta, hogy a sértettnek és az egyik tanúként kihallgatott fiúnak már ez sem tettsett. Már ekkor el akart menni a helyszínről, de tanú14 szólt utána, hogy maradjon ott beszélgetni. Elmondta, hogy viccelődtek, nevetgéltek, de ő nővel sohasem beszél csúnyán, most sem történt ilyen. A fiatalok hoztak neki sört is. Szabolcs kérdésére válaszolta azt, hogy ha fiatal és csinos lenne, akkor szívesen begyűjtana a lány kemencéjébe. A két fiú azonban odaült mellé és mondta, hogy kérjen bocsánatot. Nem volt miért bocsánatot kérni, ő ezt nem is tette meg, ezért mondták neki, hogy takarodjon az asztaltól. Ő ennek eleget is tett, már elindult, amikor utána léptek és újra felszólították bocsánatkérésre. A két fiú anyázni kezdett, ő feléjük fordult, és elindult az irányukba, amikor a sértett mellbe vágta, mire hanyatt esett. Amikor kelt föl, már nyúlt a tapétavágóért. A fölé hajoló sértett meg akarta ütni. A vádlott utalt arra, hogy a sarka szét volt törve, jelenleg is sántít, korábban a keze is el volt törve, nyilvánvaló, hogy a sérülései miatt menekülni se tudott volna. Elmondta, hogy rossz szándéka nem volt, aznap sokat inni sem tudott, mert nem volt pénze.

[7] A vádlott és védője által bejelentett fellebbezések tartalmára figyelemmel az ügyben a felülbírálat a Be. 590. § (1) és (2) bekezdései alapján teljeskörű. Erre figyelemmel a másodfokú bíróság a felülbírálat során vizsgálta az eljárási szabályok megtartását, az ítélet megalapozottságát, az ítéletnek a bűnösség megállapítására, a bűncselekmény minősítésére és a büntetés kiszabására vonatkozó rendelkezéseit, továbbá az indokolás helyességét.

[8] A másodfokú bíróság a felülbírálat során megállapította, hogy a Budapest Környéki Törvényszék mind az előkészítő ülés, mind tárgyalása során az eljárási szabályokat betartotta. A vádirat bíróságra érkezését követően a törvényes határidőben előkészítő ülést tűzött ki, majd a vádlott bűnösséget tagadó nyilatkozatát követően tárgyalásra tért át. Mind a vádlottal, mind a tárgyaláson kihallgatott tanúkkal szemben törvényes figyelmeztetéseket, kioktatásokat alkalmazott és az ügy egyéb bizonyítékait is az előírt formában tette a bizonyítás anyagává.

[9] A vádlottnak és védőjének a felmentésre irányuló fellebbezése nem alapos.

[10] Az elsőfokú bíróság a történeti tényállást mérlegelési jogkörében állapította meg. Ennek során a szükséges bizonyítási eljárást lefolytatta, a bizonyítékokat megfelelően értékelte, és indokolási kötelezettségének is eleget tett. A vádlott mind a nyomozás során, mind a bíróság előtt ténybelileg elismerte a cselekményét, a nyomozás és a tárgyalás során azonban eltérő tartalmú védekezést terjesztett elő. A nyomozó hatóság előtt arra hivatkozott, hogy a sértett fenyegetőleg felé indult, és mintegy megelőző jelleggel ejtett rajta vágást, míg a tárgyaláson arra hivatkozott, hogy a sértett őt megütötte, ettől a földre került, és a több, ellenséges fiatal között, korábbi sérüléseiből eredő mozgáskorlátozottsága miatt menekülési lehetőség hiányában a fölé hajoló és őt újra megütni szándékozó sértettet vágta meg.

[11] Nem tévedett az elsőfokú bíróság, amikor a vádlott jogos védelmi helyzetre történő védekezésével szemben a tényállást a ténybeli beismerése, a tárgyaláson kihallgatott tanúk vallomásai, a tanúknak felolvasással a tárgyalás anyagává tett vallomásai, igazságügyi orvos szakértői vélemény, igazságügyi elmeorvos szakértői és pszichológus szakértői vélemény, valamint a rendelkezésre álló okirati bizonyítékok alapján állapította meg. A törvényszék ítélete [23]-[120] bekezdéseiben ismertette az általa megismert bizonyítékokat, majd a [121]-[153] bekezdéseiben értékelte azokat. Logikus, meggyőző magyarázatát adta annak, hogy miért nem a vádlotti védekezést fogadta el a tényállás alapjául. Helytállóan hivatkozott arra, hogy a vádlott a nyomozás és a tárgyalás során eltérő tartalmú védekezést terjesztett elő, részletesen foglalkozott a vádlottnak a jogos védelmi helyzetre történő hivatkozásával, és a sértett, valamint az igen nagyszámú tanúvallomásra hivatkozva helytállóan állapította meg, hogy a vádlott alap nélkül hivatkozott jogos védelemre, mert a vádlottat nem ütötték meg, nem is esett a földre, semmilyen ellene irányuló támadásról, vagy azzal fenyegető helyzetről nem számoltak be.

[12] Megállapítható, hogy az elsőfokú bíróság által rögzített tényállás megalapozott, mentes a Be. 592. § (1) és (2) bekezdéseiben írt megalapozatlansági okoktól, ezért azt a Fővárosi Ítéltábla felülbírálata alapjául elfogadta. Így a bizonyítékok újraértékelésére, és ezen keresztül a vádlott felmentésére irányuló vádlotti és védői fellebbezés eredményre nem vezethetett.

[13] A másodfokú bíróság azonban, részben a fellebbviteli ügyészség indítványa alapján szükségesnek látta Terhelt1 vádlott bűnügyi előéletére vonatkozó adatok helyesbítését és kiegészítését azzal, hogy a [7] bekezdésben feltüntetett Jászberényi Járásbíróság 6.B.650/2011/12. számú ítéletének kihirdetésére 2012. november 26. napján került sor, valamint, hogy a Nagykáta Járásbíróság a 2019. július 10. napján kelt és 2019. augusztus 21. napján jogerőre emelkedett 3.Bpk.192/2019/2. számú határozatával felfegyverkezve elkövetett garázdaság büntette miatt 160 óra közérdekű munkára ítélte.

[14] Az irányadó tényállás alapján az elsőfokú bíróság okszerűen vont le következtetést a vádlott bűnösségére, és helyes a cselekmény jogi minősítése is. Nem tévedett a Budapest Környéki Törvényszék, amikor Terhelt1 vádlott bűnösségét a Btk. 160. § (1) bekezdésébe ütköző emberölés büntettének kísérletében megállapította. A bíróság az igazságügyi orvosszakértő megállapításaiból, a 3/2013. számú Büntető jogegységi határozatban foglaltakra figyelemmel helyesen rögzítette ítélete [141] bekezdésében, hogy támadáshoz használt eszköz, a támadott testtájék, a kialakult sérülés és a sérülést létrehozó erő nagysága, továbbá a támadott testtájékon életfontosságú szervek elhelyezkedése alapján a ténylegesen kialakult sérülésnél súlyosabb eredményű sérülés is kialakulhatott. A tudattartalom tekintetében helyesen rögzítette, hogy a fenti körülmények ismeretében a vádlott tudata átfogta a sértett halála bekövetkezésének lehetőségét és ebbe, bár nem kívánta, de belenyugodott, így részéről legalább az eshetőleges szándék megállapítható.

[15] Helyesen döntött az elsőfokú bíróság, amikor a Btk. 2. § (1) bekezdésében írtak alapján az elkövetés idején hatályos büntető törvényt alkalmazta, hiszen ez enyhébb elbírálást tesz lehetővé a vádlott számára, mint az elbírálás idején hatályos törvény. Az elsőfokú elbírálás idején hatályos Btk. alapján Terhelt1t már nem lehetett volna feltételes szabadságra bocsátani.

[16] A védőnek az enyhítésre irányuló indítványa alapos.

[17] A törvényszék alapvetően helytállóan tárta fel a büntetés kiszabása során figyelembe vehető körülményeket, melyek közül az első- és másodfokú határozat meghozatala között eltelt idő miatt nagyobb nyomattal kell értékelni az időmúlást. A másodfokú bíróság további enyhítő körülményként értékelte a vádlott esetében a beszámítási képességet nem érintő közepesen súlyos, kevert személyiségzavarát, továbbá azt a körülményt, hogy bár jogos védelmi helyzet nem állt fenn, de nem kétséges, hogy a vádlott a sértett és társai részéről fennálló egyfajta presszió alatt valószínűleg meg a bűncselekményt. Terhelt1 a fiatalokból – részben kiskorúakból – álló társaság tagjainak felszólítására lényegében már haza indult, amikor a sértett és társai bocsánatkérésre vonatkozó további felszólításainak hatására támadólag lépett fel, és a bűncselekményt elkövette.

[18] A vádlott által megvalósított bűncselekményt a törvény öttől tizenöt évig terjedő szabadságvesztéssel rendeli büntetni. Az eshetőleges szándékkal elkövetett, távoli kísérleti

	előadó	bíró
bíró		

A Budapest Környéki Törvényszék 11.B.13/2022/33. számú ítélete a Fővárosi Ítéltábla mint másodfokú bíróság 6.Bf.253/2022/20. számú ítéletében írt változtatás folytán 2022. január 18. napján jogerőre emelkedett és végrehajthatóvá vált.

Budapest, 2023. január 18.

Dr. Török Zsolt

a tanács elnöke